

SỐ 623

KINH NHƯ LAI ĐỘC CHỨNG TỰ THỆ TAM-MUỘI

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam tạng Pháp sư Trúc Pháp Hộ, người nước Nhục Chi.

Nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật du hóa đến tinh xá Giao lộ, trong rừng nước Câu-đàm-di và dừng lại nơi đạo tràng Độc chứng tự thệ Tam-muội, là nơi Đức Phật mới thành đạo, có hào quang sáng rực, tự nhiên hiện điềm lành có tòa sen báu thơm đẹp, sáng thấu cả mười phương. Hoa có ngàn cánh, trên mỗi cánh có hóa Bồ-tát theo thứ tự đứng trên hư không. Tại chỗ, các Bồ-tát lay sát đất, đi nhiều một ngàn vòng, trước Phật lớn tiếng khen ngợi chưa từng có:

–Kính lạy Đức Thế Tôn! Nơi bốn quốc chúng con thấy có loài cây hiện điềm lành tốt. Khi cây mới mọc có ánh sáng chiếu hăng sa cõi Phật và phát ra tiếng lớn trong trời, hòa nhã làm rung động lòng người. Ai nấy đều vui mừng, đầy đủ bình đẳng, tu tập hạnh sáu Độ của Đại thừa, ba mươi bảy phẩm hoàn tất Phật sự.

Bấy giờ, Như Lai trong hăng sa cõi đều sai Bồ-tát tuyên dương chánh pháp để làm sáng tỏ Đại thừa và dạy Bồ-tát nơi cõi mình:

–Từ cõi Phật này, các ông hãy đi qua hăng sa cõi, có cõi Phật tên Sa-ha (tiếng Hán là cõi Nhẫn). Phật nơi cõi ấy hiệu là Năng Nhân Như Lai Vô Sở Trước Chí Chân, đã vượt qua bốn đạo, không còn thọ sinh, giác ngộ bình đẳng, dùng pháp luật và thần thông để giảng dạy làm Phật sự.

Mỗi Đức Như Lai cầm hoa sen ngàn cánh trao cho Bồ-tát cõi mình và dạy:

–Ông hãy mang hoa này nhân danh ta với lòng chí thành cung kính đến thăm Phật ấy. Ngài thực hành theo hạnh Bồ-tát, có công đức trọn vẹn, chí nguyện đã thành tựu, đầy đủ đạo thể, sinh vào đời năm trước để làm lợi ích cứu giúp chúng sinh, lần lượt vượt lên trước Bồ-tát Di-lặc, mở rộng lòng Từ bi nơi sáu Độ cứu vớt chúng sinh. Ngài đi đứng có an lạc không, giáo hóa có dễ không? Nay đem hoa này dâng lên thành pháp cúng dường. Nguyện cho tất cả chúng sinh đều hội nhập trong đạo tràng ấy.

Nương oai thần của Phật, các Bồ-tát từ cõi của mình bỗng nhiên biến mất, vào sâu định tịch tĩnh, Tam-muội nhập quán, chỉ trong chốc lát đã đến cõi Kham nhẫn. Các Bồ-tát rời khỏi tòa, đứng nghiêm trang, cung kính chiêm ngưỡng Đức Phật, lay sát đất, đi nhiều bảy vòng rồi trở về chỗ. Với thần túc oai nghi rực rỡ, sửa pháp phục ngay ngắn, các Bồ-tát thưa trước Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như Lai cõi chúng con gọi vô lượng lời thăm hỏi Ngài. Ngài tu tập theo hạnh Bồ-tát đã trọn vẹn các công đức, chí nguyện được thành tựu, đạo thể

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đầy đủ, giáng thân vào đời năm trước để cứu giúp chúng sinh, lần lượt vượt lên trước Di-lặc, mở lòng Từ bi nơi sáu Độ cứu vớt chúng sinh, Ngài đi đứng có an lạc không? Giáo hóa có dễ không? Nay dâng hoa này thành pháp cúng dường, nguyện cho tất cả chúng sinh đều hội nhập vào đạo tràng ấy.

Đức Phật dạy:

–Chư Như Lai có trí tuệ giáo hóa không mệt mỏi, thông tỏ Tam-muội, pháp thân hoàn toàn thanh tịnh, trí tuệ sáng suốt sâu rộng, đây kia bình đẳng, khen ngợi tôn trọng điều được nghe và hoan hỷ vô cùng.

Bấy giờ, Như Lai Năng Nhân nhận hoa rồi bỗng nhiên mỉm cười, từ kim khẩu ánh sáng phát ra chiếu cả hằng sa vô lượng cõi Phật khắp mười phương. Ngài đem những hoa ấy rải lên hằng hà sa chư Phật. Hằng sa vô lượng chư Phật cũng tỏa ánh sáng thấu suốt hằng sa thế giới. Tất cả chúng sinh nhờ ánh sáng từ bi của Phật mà đều đắc tuệ quán, biết rõ đời trước, lần lượt chiếu vào nhau xuống tới địa ngục. Chúng sinh trong cõi ác, tám nạn, trời, người nhờ ánh sáng từ bi này đều được giải thoát. Trăm ngàn chúng sinh cùng nhau một lòng phát tâm cầu đạo Vô thượng chánh chân.

Ánh sáng ấy quay lại bao quanh thân Ngài ba vòng rồi nhập vào đỉnh đầu. Bấy giờ hằng sa chư Phật đều thấy nhau rất rõ. Nhờ oai thần của chư Phật, chúng sinh đều thấy được Phật.

Sau khi hóa hiện xong thì chư Phật trở lại như thường.

Khi ấy, trong đại chúng có Bồ-tát tên Hiền Nhu, ở trước Phật nói kệ khen ngợi:

*Lành thay! Đại Thánh hóa
Thương xót đến quần sinh
Từ vô lượng số kiếp
Tích chứa hạnh công đức.
Tất cả hạnh công đức
Có cả mấy trăm ngàn
Trăm phước thành một tướng
Lạy Đấng Tam Giới Tôn.
Lành thay! Đại Thánh hóa
Từ - Tuệ vô cùng tận
Chánh pháp tịnh lại quý
Thích sư, trời trong trời.
Đại trí cao vô thượng
Thuyền pháp cứu quần sinh
Thánh tuệ tịnh vô lượng
Kính lạy Đấng Vô Thượng.
Lành thay! Đại Thánh hóa
Ánh từ sáng hằng sa
Ngu ám đều diệt tận
Mê ngộ và đục trong.
Bố thí hợp với thời
Thiện quyền độ chúng sinh
Cầu pháp giúp tất cả
Lạy Đấng Tam Giới Tôn.*

Khi ấy, Thánh sư dạy Hiền Nhu:

–Theo pháp chư Phật, cõi có ba nguyên nhân. Thế nào là ba?

Trí Nhất thiết trí thông suốt cả ba đời, biết rõ tâm nguyện của chúng sinh hướng về ba thừa, có đầy đủ bản hạnh căn tín. Hoặc có Bồ-tát giữ vững chí nguyện rộng lớn, mặc áo giáp đức lớn, giúp đỡ chúng sinh, đoạn hẳn các nẻo, làm cầu đò cho đời, chuyên tu tập sáu Độ, không lìa bỏ chúng sinh, trụ dần dần vào đạo, đồng mãnh tinh tấn, bố thí không phân biệt, giữ gìn giới cấm, tu hành nhẫn nhục, thiền định không tán loạn, trí tuệ sáng suốt, hướng đến bất thoái chuyển. Này Hiền Nhu! Đức Phật sẽ thọ ký cho những vị ấy. Chẳng phải chỉ một Đức Phật thọ ký cho vị ấy, mà được chư Phật hiện tại nơi mười phương thọ ký. Đây là nguyên nhân thứ nhất.

Có Bồ-tát hướng đến A-duy-nhan trông nhiều gốc đức, đầy đủ thánh tuệ, cúng dường hằng sa vô lượng chư Phật, chư Phật thọ ký cho mỗi vị rõ ràng, làm thanh tịnh cõi Phật, làm thành thực chúng sinh, đưa họ vào một hạnh, mời chư Phật, Hiền thánh đại nhân đến làm thuyền đại pháp trong bốn dòng nước dữ, làm cạn biển sáu dục, khô mười hai nhân duyên, đi vào năm đường làm thanh tịnh năm căn, tinh thần tịch tĩnh. Ở cung Đâu-suất tập hợp các Bồ-tát, Đại sĩ, Chánh sĩ; thanh tịnh đi trong ba cõi giảng nói pháp bất thoái chuyển, được chư Phật hiện tại trong mười phương ở giữa tám bộ chúng khen ngợi. Như Bồ-tát này khen công đức của vị ấy rằng: “Không bao lâu sẽ giáng thân làm Phật, chúng sinh mười phương đều được giải thoát.” Đây là nguyên nhân thứ hai.

Này Hiền Nhu! Nếu có Bồ-tát ở cung trời Đâu-suất hết tuổi thọ sẽ giáng thân nhập vào Tam-muội Cứu cánh quảng hiện. Chư Thiên trời Tịnh cư quán tam thiên đại thiên cõi đất đai rộng lớn, dân chúng hòa thuận. Các hàng Sát-lợi, Phạm chí, Trưởng giả, Cư sĩ ở thành ấp nào cũng có đạo đức, thanh tịnh thuần phục, nhân hòa, từ bi, trí tuệ. Chuyển luân thánh vương ở Thiên Trúc nhóm họp luận bàn với những người uyên bác có chư Thiên theo bên. Hiện ở trong cung điện có thị nữ túc trực hầu hạ. Hiện học hết pháp thế tục, quán bốn vô thường. Thiên tử trời Tịnh cư khuyến vị ấy xuất gia, vào trong núi tinh tấn tu tập, ngồi nơi gốc cây Bồ-đà, cạo bỏ râu tóc, tự thọ làm Sa-môn, tu tập theo pháp của Phật trước, lấy pháp làm thầy, trời Tịnh cư làm chứng. Một đêm nọ chứng Tam đạt, thu phục quân ma, đầy đủ Phật sự. Cây báo hiệu điềm lành tốt mọc khắp nơi. Như Lai trong hằng sa thế giới chư Phật ở giữa tám bộ chúng cõi mình khen ngợi công đức Bồ-tát ngồi nơi gốc cây. Chư Phật bảo các Bồ-tát cõi mình đến tặng hoa với lòng cung kính, khen ngợi pháp Đại thừa. Như vậy, này Hiền Nhu! Chư Phật hiện tại nơi mười phương đều biết vị Bồ-tát này. Chúng sinh trong đạo tràng rất vui mừng. Đây là nguyên nhân thứ ba.

Những Bồ-tát đến đều là những vị vốn có nhân duyên với Như Lai, nhờ nghe giảng pháp mà chứng Vô sinh. Hoặc có vị hướng đến Đồng chân; có vị hướng đến Liễu sinh; có vị hướng đến A-duy-nhan; Như Lai đã thọ ký cho từng vị phân minh, đầy đủ.

Chánh sĩ nên biết! Phật mỉm cười không phải là vô cớ.

Khi Phật nói pháp này có bảy mươi ức na-thuật Bồ-tát đắc quả vị Đồng chân, sáu mươi ức na-thuật Bồ-tát đắc quả vị Liễu sinh, ba mươi ức na-thuật Bồ-tát đắc quả vị A-duy-nhan, trăm ngàn ức Tỳ-kheo đắc quả A-la-hán, chín mươi ức na-thuật người đắc quả Đạo tích, chư Thiên nơi ba cõi đều đắc pháp nhãn.

Khi ấy, Thánh sư nói kệ:

*Pháp giới đều là không
Sắc thân chân thanh tịnh
Tống trì Ba-la-mật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tam-muội không có nhân
Cõi Phật cũng chẳng không
Tuệ tịnh cũng chẳng có
Thương đời hiện mỉm cười
Chánh sĩ mau thọ nhận.*

Khi ấy, trong chúng có Bồ-tát tên Minh Kiến Quang Hiền đứng dậy sửa pháp phục, trích bày vai phải, gối phải sát đất, quỳ thẳng chấp tay thưa:

–Con có điều muốn thưa. Cúi xin Thánh sư dùng vô lượng tuệ chiếu để giải thích cho người chưa được nghe.

Phật dạy:

–Lành thay! Ông cứ hỏi. Vì ông, ta sẽ giảng giải chánh pháp.

Bồ-tát Minh Kiến Quang Hiền thưa:

–Bạch Thế Tôn! Vì sao nói rằng Bồ-tát Chánh sĩ xuất gia đầy đủ đạo, chứng đắc Nhất thiết trí?

Thánh sư dạy:

–Này Chánh sĩ! Hãy lắng nghe cho rõ, suy nghĩ thật kỹ nơi ý nghĩa: chư Phật xuất gia chắc chắn có nguyên do, nơi thanh vắng ngồi thiền, tư duy giáo lý huyền diệu, thông đạt đến chỗ nhiệm mầu. Ai chuyên lòng nghĩ đến đạo, chắc chắn được cảm ứng. Có cảm ứng thì được làm trời Tịnh cư, Phạm thiên tự tại rồi bảo Đế Thích hóa hiện bốn cảnh vô thường già, bệnh, chết và nhân đó giảng pháp này mà tất cả chúng lia dục, khổ nạn, nhớ nghĩ đạo thanh tịnh, vào chốn núi rừng nghiên cứu tu tập hành thiền.

Vừa khởi nghĩ ý ấy, Tứ Thiên vương xuống đến cây Bối-đa khiến vị ấy nhớ lại pháp xuất gia của Phật trước đây, lấy pháp làm thầy, chư Thiên làm chứng, bên trong có lòng tin kiên cố, tu tập sáu Độ, ba mươi bảy phẩm hoàn tất Phật sự, bỗng nhiên tự ngộ. Đế Thích liền đưa dao cạo, Bồ-tát tay phải cầm tóc, tay trái cầm dao tự suy nghĩ: “Cắt bỏ những tập khí khổ não, cấu uế, trồng cội vô trước, đoạn dòng sinh tử, thông suốt nguồn cội Nê-hoàn.”

Đã phát tâm và được xuất gia, ý chí kiên cố không biếng trễ, có lòng tin sâu xa không thoái chuyển, hiểu biết đầy đủ, tư duy rõ ràng. Dao chưa đụng tóc thì bỗng nhiên tóc tự rụng, hiển lộ nhục kế. Bồ-tát Bồ xứ suy nghĩ: “Trước kia Đức Phật xuất gia, cạo tóc thì liền có pháp phục ca-sa.”

Vừa nghĩ vậy, trời Tịnh cư đưa ca-sa đẹp mềm bằng lụa trời. Bồ-tát nhận rồi đắp lên thân và sửa ngay ngắn.

Khi ấy, chư Phật trong hàng sa vô lượng cõi thấy rõ như vậy và đưa ca-sa cho Bồ-tát, Bồ-tát liền nhận. Chư Phật cõi này và các cõi khác đều hiện thân thông uy lực làm cho những chiếc ca-sa của chư Phật đưa nhập lại thành một chiếc tên là Tát Phi Phật Đầu Chấn Việt. Y nay hiện ở cõi Phạm thiên. Ngồi thiền sáu năm, biết rõ kiếp trước. Cuối đêm của năm thứ sáu, Giới chứng mới hiện.

Sao gọi là Giới chứng? Nghĩa là lập chí nơi thanh vắng, thọ hưởng Chánh pháp, tinh thần linh hoạt, giữ giới hành đạo, không tiếc thân mạng, không doái hoài đến vì sánh nó như vụn vặt, không cầu lợi dưỡng, giữ không và hành tịnh, thường quán pháp thanh tịnh, hành bốn đẳng Tử, Bi, Hỷ, Hộ, đầy đủ bốn ân, không còn các thứ buộc che, hiểu rõ bốn tầng thiền không tỳ vết, không còn phân biệt, không theo pháp của kẻ khác, ở trong pháp của Phật chứng đắc đạo Nê-hoàn. Đó là Sa-môn giữ giới chân chánh.

Phật dạy:

–Này Chánh sĩ! Giới cấm không có hình tướng, không vướng trong ba cõi, không thức, không ngã, không nhân, không mạng, không ý, không tên, không họ, không hòa, không số, không tạo tác, không từ đâu đến, không đi về đâu, không hình không diệt, không thân không phạm, không miệng không nói, không tâm không nghĩ, không có việc đời không nghĩ tưởng, không có sở duyên không chỗ trụ, không có giới không cảm ứng, không niệm không bại hoại. Đó là giới cấm. Giới cấm của Phật không tỳ vết, không chấp vào giới, không sân không giận, an ổn thanh tịnh, mục đích vượt qua đạo thế gian. Như vậy là giữ giới. Không thọ không hình, không thọ thọ mạng, không thích năm đạo. Với Phật pháp, người hiểu như vậy là giữ giới. Không ở chặng giữa, không ở một bên, không chấp trước, không lay chuyển, ví như gió trong hư không. Đó là Bồ-tát giữ giới.

Này Chánh sĩ! Ban đầu ngồi nơi gốc cây, trước tiên làm thanh tịnh giới chứng, vứt bỏ gốc khổ dục, đoạn tâm ý tán loạn, không tưởng khởi, không tưởng động, không tưởng kiêu mạn, không tưởng ngã, không tưởng nhân, không tưởng chính giữa, không tưởng đây kia, không tưởng trong ngoài, không tưởng đạo, không tưởng tục, không tưởng diệt, diệt các tưởng không, không tưởng không, không tưởng không có tưởng không, tận hết tưởng vô tận.

Này Chánh sĩ! Bồ-tát ngồi nơi gốc cây lập chứng một ngàn tám trăm giới bản thanh tịnh. Chứng số này xong, bỗng nhiên tòa Kim cang từ đất vọt lên, làm cung ma thứ sáu chấn động mạnh. Chư Thiên ba cõi ngồi không yên, tất cả đều đi xuống đến cây Bối-đa cúng dường hằng sa cõi. Bỗng nhiên có tiếng phát ra:

“Đêm nay Bồ-tát ngồi nơi gốc cây sẽ chứng ngộ. Tất cả chúng sinh đều thấy.”

Như vậy, này Chánh sĩ! Đó là Bồ-tát đầy đủ giới chứng, đạt Nhất thiết trí với ba Đạt, sáu Thần thông, ba mươi bảy phẩm, mười tám pháp Bất cộng, mười Lực, bốn Vô sở úy, tất cả đều đầy đủ. Tam thiên đại thiên chấn động đủ sáu cách, có công đức thu phục quân ma, ánh sáng chiếu khắp mọi nơi. Chúng sinh nhờ ánh sáng từ bi này đều được an lạc và đều phát tâm cầu đạt đạo Vô thượng chánh chân.

Khi Đức Phật giảng nói như vậy, có tám trăm Tỳ-kheo đắc quả A-la-hán, ba vạn trời được pháp Nhãn, ba ngàn người được A-na-hàm, Chánh sĩ Hiền Nhu đắc quả Vô sinh.

Khi ấy, Thánh sư dạy Hiền Nhu:

–Thuở nọ, ta ở nước Câu-diêm-di, bỗng nhiên bè đảng của quân ma xâm nhập, trà trộn trong đại chúng với y phục khác lạ, rồi tranh cãi với chúng, phỉ báng nhau. Tỳ-kheo chán sinh tử không thích đạo thể, nổi sân, bực tức và tự tách rời khỏi chúng, chỉ có La-hán chánh chân bỏ đi vào núi.

Này Hiền Nhu! Khi ấy ba tháng hạ đã qua, ngày tự tứ đã đến. Tối mười bốn tháng bảy, khi sao mai vừa mọc, ta bảo Tôn giả A-nan đánh kiền chùy trải nệm cỏ. Chỉ còn lại ta và Tôn giả A-nan cùng thọ tự tứ. Khi ấy trời Tịnh cư ở giữa hư không bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Chúng Tỳ-kheo đã phân tán, Ngài tự tứ một mình sao?

Phật dạy Thiên tử:

–Xưa, ta xuất gia ông làm chứng. Ta đến cây Bối-đa, ông lại làm chứng. Nay ta tự tứ, ông cũng làm chứng. Ta đã trở lại cõi Diêm-lợi này ba ngàn lần. Ở vô lượng cõi, Như Lai đều đắc quả Nhất thiết trí. Từ khi thành Phật đến lúc Bát-niết-bàn, ông làm chứng ba lần, minh thể đầy đủ. Thiên tử nên biết! Đạo tuệ và thần thông của Như Lai đi một mình trong ba cõi còn phải tu chứng, huống chi là tất cả chúng sinh vì đạo mà không có thầy sao?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật dạy Thiên tử Tịnh Cư:

–Đời sau, nhiều người giữ chí nguyện thanh bạch, đạo tâm trong sáng, không thích thế tục, ẩn cư trong núi rừng, lập ý chí xuất gia kiên cố. Nếu không có thầy thì nên theo pháp của Ma-ha Ca-diếp là lìa sự ham muốn, xả dục làm chứng; lìa tục xả tục làm chứng; lìa danh xưng xả danh xưng làm chứng; xem nhẹ thân mạng, xả thân hư giả làm chứng; lìa bỏ sự mong cầu trong ngoài xả sự mong cầu làm chứng.

Này Thiên tử! Với năm chứng này, Tôn giả Ma-ha Ca-diếp cạo bỏ râu tóc, mặc ca-sa, đạt được pháp tịnh tự nhiên của thầy, cảm ứng đến chư Phật nơi mười phương, cầu xin thừa thỉnh, ngưỡng cầu chư Thiên trong ba cõi làm chứng. Ba chứng này rõ ràng liền thành Tỳ-kheo hành mười hai hạnh Đầu-đà, nhất tâm kiên cố không có tưởng chứng.

Bấy giờ nơi gốc cây, Ca-diếp có đầy đủ năm thứ thần thông, sau cùng khi gặp Phật mới đầy đủ sáu thần thông.

Này Thiên tử! Đời sau, nếu Tỳ-kheo suy nghĩ rõ ràng pháp này, không tự cao, cầu danh mà khinh chê chúng Tăng để mong cầu sự cúng dường, cũng không xem thường bỏ qua pháp này, chống đối đại chúng, không thờ chúng Tăng làm thầy, cho rằng pháp này hoàn toàn không có Tỳ-kheo, nhưng người có thể làm thầy là người ưa thích, ngưỡng mộ hành theo pháp ấy. Nếu có Tăng thì cầu Tăng làm chứng, vì Tam bảo Phật, Pháp, Tăng đồng đẳng với Như Lai, cho nên Như Lai khen luật sáng suốt, chúng Tỳ-kheo làm thượng thủ.

Thiên tử nên biết! Trong Tỳ-kheo tất có đủ ba thừa.

Khi Phật giảng nói xong, Thiên tử trời Tịnh cư và tám bộ chúng đều hoan hỷ làm lễ rồi lui ra.

